

Höstmelodi

Musik: Samuel Trygger.

D# Cm G# D# G# (Cm) Bb
Jag är ensam i mina minnens hus, men det gamla går jag till dom,
G# Bb Cm G# D# Cm Bb
och mitt hjärtas gård är en bräddad säng med ångestens mörka blom.
Cm G# Bb D# G# Bb Cm
Som man väntar ett vårregn, så väntar jag den svala och stränga tid,
G# Bb D# G# D# Bb D#
som skall bädda min ungdoms gula blad i snöns barmhärtiga frid.

En sommarens ungmö hon dröjer väl än med en kärlekens visa från förr,
och står som en tiggerska bedjande kvar vid min ungdoms stängda dörr.
Som flyttande fåglar försvinna de år som gjorde mitt hjärta glatt,
och dagens saga och kvällens sång de ropa: vi gå — god natt!

Så faren, I fåglar från barnets land, jag gläds ej längre åt er!
Här kommer en djupens och mörkrets örn och slår vid mitt läger ner.
Han har natt kring vilande vingar och hans huvud är grått av år,
men djupt in i brinnande ögon jag skymtar ett hopp om vår.

Kanhända hans vingar och rygg ha makt att föra mig bort en gång,
till andra land och till andra hav att lära en sommarens sång.
Kanhända han för mig med glädje bort till en strand av en sällsam sjö
med vågor som orgelbrus bärande mig till en drömmens blommande ö.

Och där skall min gård vara full av träd och av storm som psalmers brus,
och min själ bli en harpa som sjunger högt i vårens lågande ljus.
En harpa som brister och smältes ihop med Det Eviga, det som är,
och som i sin ändlösa famn av frid den namnlösa tystnaden bär.